

produkuje zbyt mało mleka (hypogalactia), przy dużych miotach oraz przy różnych schorzeniach, przebiegających z brakiem apetytu. Objawami są małe przyrosty, ciągły płacz szceniąt, odwodnienie i hypotermia. Terapia polega na podawaniu 5-10% glukozy per os lub podskórnie (1 ml/100 g m.c.) i sztucznym dokarmianiu szceniąt (np. pomiędzy dwoma okresami ssania). Sukę należy poddać badaniu klinicznemu, aby wykluczyć ewentualne choroby, które mogą być przyczyną mniejszej produkcji mleka. Szczególnie ważną jest kontrola dawki pokarmowej, czy suka otrzymuje dostateczną ilość pełnowartościowej karmy. W 1 tygodniu laktacji zapotrzebowanie energetyczne suki jest większe od bytowego 1,5 raza, w 2 tygodniu 2 razy, od 3 tygodnia do odsadzenia 3 razy. Wczesne wykrycie hypogalakcji umożliwi kontrola przyrostów masy ciała szceniąt.

Szczenięta, które otrzymują za mało pokarmu ulegają szybko odwodnieniu. Sprzyja temu cienka warstwa rogowa naskórka i nierozwinięta w pełni zdolność nerek do zagęszczania moczu. Inne przyczyny odwodnienia to biegunka, stany gorączkowe i niska wilgotność powietrza. Odwodnienie przejawia się zmniejszonym napięciem skóry, zapadnięciem oczu, spadkiem ciśnienia krwi oraz zmniejszeniem ilości moczu i wzrostem jego ciężaru właściwego z powodu zmniejszenia się przesączania kłębkowego. Odwodnionym szczeniętom należy zapewnić wilgotność względną powietrza 55-65%. W celu rehydratacji podaje się 5% glukozę z płynem Ringera (1:1) i.v. w ilości 3,5 ml/100 g m.c. Doustnie podaje się 5-10% glukozę w ilości 1 ml/100 g m.c.

Prawie wszystkie choroby szceniąt przebiegają z hypoglikemią i odwodnieniem. Stany te mogą być więc traktowane zarówno jako jednostki chorobowe jak i objawy.

Niekiedy szczenięta rodzą się słabe, z niską masą ciała, zmniejszonym napięciem mięśni. Odruch ssania jest słabo wyrażony lub jest go brak. Przyczyną słabej żywotności szceniąt jest niedostateczne żywienie suki w czasie ciąży, przewlekłe choroby suki (np. silne zarobaczenie) oraz poród przedwczesny. Na poród przedwczesny może wskazywać skrócenie okresu trwania ciąży. Długość ciąży u suk wynosi przeciętnie 63 dni, ale może się fizjologicznie wahać od 56 do 68 dni. Jest to związane z fizjologią owulacji i zapłodnienia u suk. Niedojrzałe płody mają masę ciała mniejszą o 25% od średniej masy noworodków danej rasy i skąpe owłosienie lub nie mają w ogóle włosów. Także wewnątrzmaciczne infekcje wirusowe (wirus herpes, paramyxovirus) i bakteryjne (brucelozą, *Campylobacter* sp.) mogą powodować rodzenie się słabych szceniąt. Takim szczeniętom należy zapewnić temperaturę otoczenia 32,3 °C i przez 48 godzin karmić je 25% glukozą lub preparatami mlekozastępczymi rozcieńczonymi glukozą (sonda żołądkowa). Glukozę można również podawać podskórnie. Zapobieganie polega na dopuszcze-